

Mandskab indkaldt til fortsat Øvelse; det er nemlig forudsat, at Fæstningsartilleriregimentet, for noget at bøde paa den for en stor Del af Mandskabet korte Uddannelsesetid, hvert Aar skal indkalde Mandskabet af den næstsidst hjemsendte Mærgang i 20 Dage, saaledes at Øvelserne med dette af Hensyn til Indkasseringerne og Øvelsespladserne kunne afholdes i Mai Maaned, inden Rekrutterne møde.

Tjenesteomgangen og Uddannelsen for de tekniske Afdelingers Mandskab er i alt Væsentligt foreslaaet uforandret som den nu er; det er kun med Hensyn til Vinterstyrken, at man tror at maatte bringe en Forandring i Forslag. Den Nytte, som de tekniske Afdelinger have af de Menige, som ligge til fortsat Tjeneste, staar nemlig ikke i Forhold til den Bekostning, deres Underhold foranlediger, navnlig ikke i Sammenligning med det Udbytte, som erholdes af den civile Arbeidskraft; det er derfor foreslaaet at indskrænke Tjenestestyrken til 64 Menige foruden 16 Befalingsmandslever eller ialt 80 Md., som skulle holdes til Tjeneste i 1 Aar ligesom nu, idet Erfaringen har vist, at det vil være muligt med denne Styrke at udføre al den ved de nævnte Afdelinger foresaldende Tjeneste, som kan lade sig udføre ved militære Kræfter. Da imidlertid Artilleriets tekniske Virksomhed snarere er tiltagen end aftagen siden Hærens Vedtagelse, er det en nødvendig Forudsætning, at den Arbeidskraft, som derved tabes, erstattes ved en tilsvarende Forøgelse af de tekniske Afdelingers civile Arbeidskraft.

Hærens Bestemmelser om Ingenieurtroppernes første Uddannelse, fortsatte Tjenestetid og aarlige Øvelser ere uforandret gjenoptagne i Forslaget; det Samme gjælder om Hjemsendelsen, dog med den Undtagelse, at man i Overensstemmelse med, hvad der sker ved Feltartilleriet, har foreslaaet alle Menige (med Undtagelse af de til Søminetjenesten uddannede), som hjemsendes efter den første Uddannelse, overførte til Reservekompagnierne; det har nemlig vist sig, at de i saa kort Tid uddannede Menige ere uanvendelige som Ingenieuroldater, medens de, saaledes som allerede tidligere berørt, ville finde en gunstig og til deres militære Udvikling svarende Anvendelse som Arbeidsropper. Tjenestestyrken er blevet noget forøget paa Grund af det ene Reservekompagnis Uddannelse til et Fernbanekompagni og af Hensyn til Søminetjenestens forøgede Omraade.

Ved Forpleiningskorpset er Tjenesteomgangen foreslaaet i det Væsentlige bevaret uforandret; man forudsætter vedblivende at kunne hjemsende en Del af de dygtigste Værnepligtige soldats, vel ikke som Korporaler, men som Eliteoldater, efter den første Uddannelsesetid. Da det ikke ved Forpleiningskorpset som ved Vaabnene er muligt at lade hele Uddannelsen foregaa under stadig

Lifsyn, men Meget maa overlades til Elevernes Selvrigdom, har man ikke troet at kunne opgive dette ved Loven om Forpleiningskorpsets Ordning hjemlede Middel til at anspre til Kappelyst, hvis Gavnlighed Erfaringen har stadfæstet.

Ved Sundhedskorpset er Sygepasserens Tjenesteomgang den samme, som blev fastsat ved Hærens Lov, idet man kun med Hensyn til Indkaldelsen til de større Øvelser har troet at burde tilføje en lignende Bestemmelse for dette Mandskab som for Trainaafdelingen og for Forpleiningskorpset.

Efter de nævnte Bestemmelser kunne de udfærdigede Underlæger og Underdyrlæger indkaldes til Uddannelse i indtil 6 Maaneder; men efter den Erfaring, man nu har, tror man at kunne foreslaa denne Tid indskrænket til 1 Maaned, naar det samtidig dermed fastsættes, at de skulle uddannes i denne Tid og senere deltage i 2 af de større aarlige Øvelser. Denne Tid kan nemlig antages tilstrækkelig til at bibringe dem et almindeligt Kendskab til de militære Former og til at give dem en foreløbig Veiledning i den militære Sundhedstjeneste; naar de dernæst ved den første af de derpaa følgende større Øvelser blive ansatte som Assistentter hos en af Afdelingernes Læger eller Dyrlæger og dernæst efter at have bestaaet Lægeexamen ved en senere Øvelse blive anvendte mere selvstændig, tør man vente, at de ville være bedre færdige til at overtage de for dem i Krigen bestemte Poster, end det nu er Tilfældet.

Med Hensyn til det for Leiren nødvendige Terrain har det alt flere Gange af Lovgivningsmagten været fastsat, paa hvilken Maade Erstatningen skal udredes til de paagældende Grundeiere eller Brugere; det synes derfor nu naturligt engang for alle i Loven om Hærens Ordning at faae denne Bestemmelse fastsæt i Stedet for at gjøre den til Gjenstand for hyppigt tilbagevendende Forhandling. Dette er Grunden til, at det i § 14, sidste Stykke, optagne Forslag er fremkommet.

Følgende Afnit i Hærens Lov: „Linie- og Reserveafdelingernes Krigsstyrke“, „Fortsærkningsafdelingernes Mandskab“ og „Militærarbejdernes Indkaldelse og Uddannelse“ findes ikke i dette Lovforslag. Det kan, saaledes som tidligere anført, ikke anses hensigtsmæssigt ved Lov at fastsætte Bestemmelser for Afdelingernes Krigsstyrke, da denne afhænger af Forhold og Omstændigheder, som Loven ikke vel kan forudsæ. Af Bestemmelserne om Fortærkning er den om Afholdelse af Mønstringerne allerede optaget i § 16; da man